EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.12.18.
COM(2020) 813 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 2010. március 16-i 2010/24/EU tanácsi irányelv által létrehozott rendszerek működéséről

{SWD(2020) 340 final}

Bevezetés

1. A méltányos adózás a közelmúltban elfogadott, *a behajtási stratégiát támogató méltányosabb és egyszerűbb adóztatásra irányuló bizottsági cselekvési terv* egyik kulcsfontosságú eleme[1]. Mindenkitől elvárt, hogy megfizesse a rá eső adót. Ha az adót nem fizetik meg, az adóhatóságoknak behajtási eljárást kell indítaniuk az adó beszedésére. Az adóhatóságok illetékessége ugyanakkor a nemzeti területükre korlátozódik. Nem tehetnek a behajtásra irányuló lépéseket más országokban, jóllehet az adóhátralékkal rendelkező személy adott esetben más országba költözött vagy más országban rendelkezhet vagyonnal. Az EU ezért olyan jogszabályt fogadott el, amely lehetővé teszi, hogy az uniós tagállamok kölcsönös segítséget nyújtsanak egymásnak az irányelv 2. cikkében meghatározott adóik behajtása és az ott szereplő más uniós követelések tekintetében.

   Az alábbi példa szemlélteti ennek a behajtásra irányuló segítségnyújtásnak a működését: Egy személy nem fizeti meg adótartozásait A tagállamban. B tagállamba költözik, ugyanakkor C tagállamban is rendelkezik tulajdonnal. Ebben az esetben az A tagállam adóhatóságai megkereshetik B és C tagállam adóhatóságait, hogy segítsenek behajtani az A tagállamot megillető adókat.

   Ily módon a behajtásra irányuló kölcsönös segítségnyújtás hozzájárul az adózás területén az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség garantálásához: segít annak biztosításában, hogy mindenki megfizesse az adóját, továbbá az adócsalásnak és a tagállamok és az EU költségvetési veszteségének megelőzésében.

2. E jelentés az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 2010. március 16-i 2010/24/EU tanácsi irányelv[2] által kialakított rendszer működéséről szóló, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szánt, 2017. december 18-i **COM(2017)778 bizottsági jelentés nyomon követése**[3]. Az irányelv 27. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Bizottság ötévenként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ezen irányelvben megállapított intézkedések működéséről. Ez a jelentés a második jelentés az új irányelv szerint. A jelentés a 2017–2019-es időszakra vonatkozik.

3. Az előző jelentés következtetéseivel összhangban **a következő intézkedések kerültek meghatározásra**:
   1) Az adóbehajtásra irányuló segítségnyújtás igénybevételével kapcsolatos statisztikai adatok gyűjtésének javítása a behajtásra irányuló kölcsönös segítségnyújtás hatékonyságának és eredményességének részletesebb értékelése érdekében, figyelembe véve a nemzeti adóhatóságokra nehezedő további munkateher elkerülésének vagy korlátozásának szükségességét. Különös figyelmet kell egyúttal szentelni a segítségnyújtás iránti beérkező megkeresések jelentette munkateher és a

[1] Az említett cselekvési terv 14. intézkedése, https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2020_tax_package_tax_action_plan_en.pdf

[2] A Tanács 2010/24/EU irányelve (2010. március 16.) az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (*HL* L 84., 2010.3.31., 1. o.).

[3] A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 2010. március 16-i 2010/24/EU tanácsi irányelv által létrehozott rendszer működéséről.

megkeresett tagállamban e célhoz rendelt adminisztratív erőforrások közötti kapcsolatnak;

2) A behajtásra irányuló kölcsönös segítségnyújtás zavartalan működését akadályozó, egyes tagállamok szintjén felmerülő problémák vizsgálata, tekintettel az e problémák kezelésére irányuló ajánlásokra vagy egyéb intézkedésekre;
3) A behajtásra irányuló segítségnyújtási rendszer működésének uniós szintű javításával kapcsolatos szükségletek és a lehetséges módok vizsgálata;
4) A nemzeti adóhatóságok, valamint az adófizetők behajtásra irányuló kölcsönös segítségnyújtási jogszabályokkal kapcsolatos ismereteinek és tudatosságának fejlesztése;
5) A harmadik országokkal folytatandó behajtásra irányuló segítségnyújtás előmozdítása és megkönnyítése lehetőségeinek és módjainak vizsgálata, figyelembe véve az EU hatáskörét és prioritásait.

4. Az első három intézkedési pont tekintetében a 110. Fiscalis projektcsoport 13 tagállam[4] részvételével további elemzést végzett. A többi tagállamtól is gyűjtöttek adatokat, különösen a nemzeti szinten felmerült problémás kérdések tekintetében.

5. E jelentés ismerteti a nyomonkövetési intézkedéseket és a további fejlesztésekre vonatkozó számos ajánlást tartalmaz.

1. Első intézkedési pont: a statisztikai adatok gyűjtésének javítása és automatizálása

6. A megkereső és a megkeresett tagállamok által jelentett **behajtott összegek** némi eltérést mutatnak a 2017–2019 közötti időszakban.

1. táblázat: a behajtott összegek áttekintése (2017–2019)

	Más tagállamok megkeresése alapján behajtva, a saját költségek levonása előtt (a megkeresett tagállamok által jelentett adatok)	Más tagállamnak címzett megkeresés alapján behajtott összeg (a megkereső tagállam által jelentett adatok)
	(EUR)	*(EUR)*
2017	103 536 690	159 544 517
2018	86 099 511	127 517 949
2019	93 304 732	106 391 930

A fenti adatok azt mutatják, hogy a hároméves időszak alatt 283 és 393 millió EUR közötti összeget sikerült behajtani.

A fenti táblázat bal és jobb oszlopában szereplő összegeknek nem kell pontosan egyezniük. A bal oszlopban szereplő összegek a behajtott összegeket mutatják azt megelőzően, hogy levonták volna a megkeresett tagállamnál felmerült költségeket (ami normál esetben magasabb összeget eredményezne a bal oldali oszlopban), és előfordulhat, hogy néhány tartozást közvetlenül a megkereső tagállamnak fizetnek meg

[4] A következő tagállamok képviseltetik magukat a 110. Fiscalis projektcsoportban: Ausztria, Bulgária, Finnország, Észtország, Görögország, Lengyelország, Litvánia, Magyarország, Németország, Románia, Spanyolország, Szlovénia, Szlovákia.

(ami magasabb összeget eredményez a jobb oldali oszlopban). Az oszlopok közötti eltérések azonban jelentősek – különösen 2017-ben –, bár a jelentett összegek közötti különbségek évről évre csökkennek. A javulástól függetlenül ez kételyeket ébreszt fel e statisztikák pontosságával kapcsolatban.

Ellentmondások találhatók a tagállamok által jelentett segítségnyújtás iránti megkeresések számában is (a segítségnyújtás iránti megkeresések számával kapcsolatos további információkért lásd az e jelentést kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum 1.1. pontját).

7. A **statisztikai adatok automatizált gyűjtésére** való áttérés hozzá fog járulni a tagállamok által jelentett statisztikai adatok **megbízhatóságának javításához**. Egyúttal csökkenteni fogja a tagállamok adminisztratív terheit.

8. Ezenkívül a statisztikák automatizált gyűjtése lehetővé fogja tenni a tagállamok számára, hogy **relevánsabb információkat** gyűjtsenek az adóbehajtásra irányuló segítségnyújtás terén nyújtott tényleges teljesítményükről.

   A behajtási szakértői csoport már megvitatta a tagállamok azon lehetőségét, hogy a statisztikai adatok automatizált gyűjtését kiterjesszék a következő elemekre:
   - a behajtási megkeresésekre adott válaszok típusa, amely jelzi a megkeresés hasznosságát és annak esélyét, hogy a behajtásra valóban sor kerül;
   - azoknak a helyzeteknek a száma, amikor a megkereső tagállam felülvizsgálja a megkereséseket helyesbítéseket, vitákat, (részleges) kifizetéseket stb. követően;
   - a segítségnyújtás iránti megkeresések beérkezése visszaigazolásának időszerűsége, valamint a segítségnyújtás iránti megkeresésekre adott első válaszok időszerűsége;
   - a megkeresett tagállam által teljesítendő héa-visszatérítésekkel kapcsolatos behajtási megkeresések száma (amennyiben az adott tagállamtól kért intézkedés a visszatérítendő héa összegének lefoglalására korlátozódik).

   A Bizottság arra számít, hogy ezek a további információk segítik a munka értékelésének javítását, és jobban jelzik a megkeresett és a megkereső tagállamok által tett erőfeszítéseket.

9. A fenti statisztikai adatok automatizált gyűjtése további informatikai fejlesztéseket igényel. Ezek elvileg 2021-ben készülnének el, így a tagállamok teljes mértékben alkalmazhatnák e statisztikák automatizált gyűjtését a 2022-től küldött megkeresések és válaszok tekintetében.

2. Második intézkedési pont: A jogszabályok és a gyakorlat nemzeti szinten történő javítása

10. Léteznek olyan különféle helyzetek, amelyekben nemzeti szinten javítani kell a behajtást, valamint a behajtási segítségnyújtás iránti megkeresések teljesítését:

    1a. **Amikor a megkeresésre nem érkezik válasz**, az együttműködés egyértelmű hiányát mutatva. Ide tartoznak azok az esetek, amikor a megkeresett hatóságok nem igazolják vissza a segítségnyújtás iránti megkeresés kézhezvételét, vagy nem adnak további válaszokat a megkeresésre.

Az ilyen helyzetek kihatással vannak a kölcsönös bizalomra, amely alapvető az adóbehajtásra irányuló segítségnyújtás szempontjából.

1b. Az együttműködés hiányának egyéb helyzetei, amelyeket az **elégtelen vagy nem egyértelmű tájékoztatás és a kommunikációs problémák** idéznek elő. Ide tartoznak azok a helyzetek, amikor a megkereső hatóságok nem szolgáltatnak a megkeresésükkel kapcsolatban egyértelmű információt (pl. egy régi követelés behajtására irányuló megkeresés nem elégséges indoklása vagy az indoklás hiánya; a megkeresés alapjául szolgáló információk magyarázatának hiánya, miközben ezen információk hasznosak lennének a megkeresés teljesítéséhez), vagy ha a megkeresett hatóságok nem szolgáltatnak egyértelmű tájékoztatást a megkeresett tagállamban végrehajtott intézkedésekről és/vagy a segítségnyújtás iránti megkeresés teljesítését akadályozó vagy nehezítő problémákról.

Ezek a helyzetek befolyásolják az adóbehajtásra irányuló segítségnyújtás eredményességét és hatékonyságát. A nem egyértelmű megkeresések és válaszok szükségtelen adminisztratív többletterheket rónak az érintett hatóságokra. A bizonytalanság egyúttal hátráltatja a megkereső tagállam további intézkedések meghozatalára vonatkozó döntéseit (pl. fizetésképtelenségi eljárás megindítására vagy az elévülési idő megszakítására, illetve felfüggesztésére irányuló intézkedéseket).

2a. **A behajtási irányelv helytelen végrehajtása**: olyan helyzetek, amelyekben a 2010/24/EU irányelvet helytelenül hajtják végre a megkeresett tagállam jogszabályaiban és/vagy közigazgatási gyakorlatában, vagy az irányelv téves értelmezésével kapcsolatos helyzetek (lásd az e jelentést kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum 2.2.1–2.2.4. pontját).

Ezek a helyzetek komolyan hátráltatják a behajtásra irányuló segítségnyújtási rendszer megfelelő működését. Felesleges zavart okoznak, amely néha további téves értelmezésekhez és kölcsönös félreértésekhez vezet.

2b. **Elégtelen nemzeti jogszabályok vagy gyakorlat**: olyan helyzetek, amikor a megkeresett tagállam jogi kerete vagy gyakorlata nem alkalmas arra, hogy az más tagállamoknak behajtásra irányuló segítségnyújtást biztosítson (lásd az e jelentést kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum 2.2.5. pontját).

Ha a nemzeti jogszabályok vagy gyakorlat nem eléggé fejlett és nincs kellőképpen hozzáigazítva a nemzetközi behajtásra irányuló segítségnyújtás szükségleteihez, a behajtásra irányuló segítségnyújtás nem tud megfelelően működni. Az ilyen helyzetek közvetlenül vagy közvetve hátrányos megkülönböztetést eredményezhetnek, és negatív következményekkel járhatnak az adóbeszedésre és a belső piac működésére nézve.

11. Általánosságban megállapítható, hogy a tagállamoknak elegendő emberi erőforrást és informatikai infrastruktúrát kell biztosítaniuk a beérkező behajtásra irányuló segítségnyújtás iránti megkeresések kezelésére, és hogy a nemzeti jogszabályokat és igazgatási gyakorlatot fejleszteni kell az aktív és hatékony behajtásra irányuló segítségnyújtás érdekében.

12. A Bizottság szándéka szorosan figyelemmel kísérni a jelentett problémákat. A Bizottság valamennyi érintett tagállamot felkérte, hogy tegyen észrevételeket és szükség esetén ismertesse nyomonkövetési intézkedéseit. E problémák Bizottság általi értékelése folyamatban van, amely egyes esetekben kötelezettségszegési eljárások megindítását vonhatja maga után a behajtási irányelv helytelen végrehajtása esetén.

3. Harmadik intézkedési pont: a behajtásra irányuló segítségnyújtás működésének uniós szintű javítása

13. A COM(2017)778 bizottsági jelentés arra a következtetésre jutott, hogy az uniós behajtásra irányuló segítségnyújtási rendszer működése különböző (jogi és technikai) vonatkozásainak javítása továbbra mérlegelhető (lásd a szóban forgó jelentés 4.3. pontját).

14. A 2017-ben lezajlott értékelés keretében a tagállamok felvetettek néhány ötletet az uniós keret javítására[5]. A 110. Fiscalis projektcsoport elvégezte számos javaslat további elemzését a behajtásra irányuló segítségnyújtási intézkedések hatékonyságának javítása érdekében. Az alábbi áttekintés ismerteti a főbb elemeket.

15. Az egyik fő aggály az **információcserével** kapcsolatos. Ennek javítása többek között a következő módokon lehetséges:
    - nagyobb rugalmasság lehetővé tétele a megkeresési formanyomtatvány információcserére való használata tekintetében;
    - a megkeresés nélkül megvalósuló információcsere kiterjesztése és az információkhoz való gyors hozzáférés.

16. A múltban behajtásra irányuló segítségnyújtás csak olyan adónemek esetében volt lehetséges, amelyek mindkét érintett tagállamban léteztek. Ezt az **„tükör” megközelítést** 2010-ben megszüntették, amikor is a 2010/24/EU irányelv kiterjesztette az alkalmazási kört a „kivetett valamennyi adó, vám és illetékre” vonatkozó követelésekre. A „tükör” megközelítést, amely a megkereső tagállam és a megkeresett tagállam adónemei közötti hasonlóságot követel meg, azonban fenntartották a következő elemek esetében:
    - egy **behajtási megkeresés vagy biztosítási intézkedések** teljesítése során a megkeresett tagállamnak az ugyanazon vagy – ennek hiányában – hasonló adókra, vámokra és illetékekre alkalmazandó hatáskörével kell élnie (és a jövedelemadók jelentik a tartalékmegoldást) (a 2010/24/EU irányelv 13. cikkének (1) bekezdése);
    - a segítségnyújtás iránti megkeresések elküldése során a tagállamoknak figyelembe kell venniük a megkeresett tagállamok belső hatáskörmegosztását azon konkrét adókategóriák behajtása tekintetében, amelyek tekintetében a behajtási segítségnyújtást kérik. Ezért egy **13 postafiókból álló rendszert** hoztak létre, amelyek használata tagállamonként eltérő lehet, attól függően, hogy az egyes tagállamok milyen belső hatáskörmegosztást alkalmaznak az egyes adókategóriák tekintetében;
    - az **elévülési idők felfüggesztésének, megszakításának vagy meghosszabbításának** alkalmazása esetén, mivel a 2010/24/EU irányelv 19. cikkének (2) bekezdése

[5] Lásd: a COM(2017)778 bizottsági jelentést kísérő 2017. december 18-i bizottsági szolgálati munkadokumentum (SWD(2017)461) 6.3.2. pontját.

figyelembe veszi, hogy mindkét tagállam jogszabályai rendelkeznek-e a megfelelő hatásról.

17. **Fontolóra kell venni a fenti szabályok egyszerűsítését** (legalábbis opcionális jelleggel). Ez megkönnyítené az alkalmazási kör esetleges (opcionális) kiterjesztését más olyan állami követelésekre is, amelyek esetében jelenleg nem áll rendelkezésre behajtásra irányuló segítségnyújtási keret. Számos tagállam valóban többször is kérte a behajtásra irányuló segítségnyújtás alkalmazási körének további kiterjesztését más olyan állami követelésekre, amelyeknek jelenleg nincs más jogalapja.

18. Figyelmet kell fordítani **az ügyletek és eszközök digitalizálásának** kezelésére is, amelyek súlyosbítják a behajtással kapcsolatban meglévő problémákat, például:
   – az e-bankszámlák és a kriptovaluták lefoglalásával kapcsolatos problémák;
   – a tevékenységük szerinti országtól eltérő országban letelepedett adóalanyok által fizetendő adók behajtásával kapcsolatos nehézségek (különösen e-kereskedelem esetén). E tekintetben nagyobb figyelmet kell fordítani a behajtási (segítségnyújtási) szempontokra az új adójogszabályok kidolgozása során.

19. A Bizottság további megbeszéléseket kíván folytatni a tagállamokkal annak érdekében, hogy mélyrehatóan elemezze a behajtásra irányuló segítségnyújtási keret megerősítésének és megkönnyítésének lehetőségeit és szükségleteit.

20. Bármely jövőbeni fejleménynek mindazonáltal teljes mértékben figyelembe kell venniük az adóhátralékkal rendelkező adóalanyok jogainak szükséges védelmét. Az Európai Unió Bírósága elé előzetes döntéshozatalra előterjesztett egyre növekvő számú kérdés megerősíti, hogy a 2010/24/EU irányelv szerinti behajtásra irányuló segítségnyújtásnak – csakúgy, mint bármely más megállapodás szerinti segítségnyújtásnak – tiszteletben kell tartania az adóhátralékkal rendelkező adóalanyok jogait, így különösen a védelemhez való jogukat.

4. Negyedik intézkedési pont: A behajtásra irányuló kölcsönös segítségnyújtási szabályokkal kapcsolatos ismeretek és tudatosság fejlesztése

21. A COM(2017)778 bizottsági értékelő jelentés egyik következtetése a behajtásra irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló jogszabályokkal kapcsolatos ismeretek és tudatosság szükséges fejlesztésével kapcsolatos[6]. Úgy tűnik, hogy a behajtásra irányuló kölcsönös segítségnyújtással kapcsolatos problémák gyakran a 2010/24/EU irányelvben foglalt szabályok megértésének hiányából fakadnak. Ezenkívül a tudatosság fokozására nemcsak a nemzeti adóhatóságok, hanem az adófizetők körében is szükség van.

22. Uniós szinten már megszervezésre került néhány **képzési esemény**[7]. A Bizottság rendszeresebb és szisztematikusabb képzések szervezését tervezi a Fiscalis-program

[6] A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 2010. március 16-i 2010/24/EU tanácsi irányelv által létrehozott rendszer működéséről.

[7] Fiscalis műhelytalálkozók az elektronikus formanyomtatványoknak behajtásra történő felhasználásáról a központi alkalmazás keretében (2018. április 12–13. és 2018. április 19–20.), valamint a norvég adóbehajtásért felelős hatóságok számára tartott képzési célú műhelytalálkozó az EU és Norvégia között

keretében annak érdekében, hogy hozzájáruljon az EU-n belüli behajtásra irányuló segítségnyújtás lehetőségeire vonatkozó közös álláspont kialakításához és az ezekkel kapcsolatos tudatossághoz.

Ezeknek a képzési tevékenységeknek szintén figyelmet kell fordítaniuk **ítélkezési gyakorlat fejleményeinek hatására** az adóbehajtás és a behajtásra irányuló segítségnyújtás terén.

23. Ezenkívül egyes tagállamtól elvárják, hogy **osszon meg a nemzeti jogszabályaival és gyakorlatával kapcsolatos információkat más tagállamokkal**. Ezek az információk fontosak más tagállamok adóhatóságai számára, amelyek meg kívánják vizsgálni, hogy milyen lehetőségek állnak rendelkezésükre a behajtásra irányuló segítségnyújtás terén más országokban. Néhány nemzeti információ már elérhető a közös CIRCABC adatbázisban (a közigazgatási rendszerek, gazdasági szervezetek és állampolgárok részére kifejlesztett kommunikációs és információs forrásközpont). A Bizottság összehangolt intézkedést valósít meg, felkérve a tagállamokat, hogy frissítsék és bővítsék ezeket a nemzeti információkat.

24. A tagállamokat a Bizottság arra is felkéri, hogy **az adófizetők körében fokozzák a tudatosságot** a határokon átnyúló adóbehajtásra irányuló segítségnyújtás lehetőségeire és következményeivel kapcsolatosan.

5. Ötödik intézkedési pont: A harmadik országokkal folytatandó behajtásra irányuló segítségnyújtás előmozdítása és megkönnyítése lehetőségeinek és módjainak vizsgálata

25. 2018-ban az Európai Unió aláírta hozzáadottérték-adó területén a közigazgatási együttműködésről, a csalás elleni küzdelemről és a követelések behajtásáról szóló első **kétoldalú megállapodást** egy harmadik országgal, nevezetesen a **Norvég Királysággal**[8].

Az EU–Norvégia megállapodás lehetővé teszi a tagállamok és Norvégia számára az elektronikus formanyomtatványok használatát a héán kívüli egyéb adónemekkel kapcsolatos behajtásra irányuló segítségnyújtás esetében is[9]. Számos tagállam kinyilvánította érdeklődését e lehetőség alkalmazása iránt. Ez hasznos lenne, tekintettel az egységes formanyomtatványok automatikus fordítására[10], amely lehetővé teszi az érintett személyeknek a megkeresett állam hivatalos nyelvén történő tájékoztatását[11]. Norvégia jelezte, hogy 2020 végéig elvégzi az elektronikus formanyomtatványok kiterjesztett használatának értékelését.

---

létrejött, a hozzáadottérték-adó területén kialakítandó közigazgatási együttműködésről és adóbehajtásra irányuló segítségnyújtásról szóló megállapodás elfogadását követően (2018. szeptember 25–27.).

8 HL L 195., 2018.8.1., 1. o. Ez a megállapodás 2018. szeptember 1-jén lépett hatályba.

9 A megállapodás 40. cikkének (4) bekezdése.

10 Különösen az egységes értesítési formanyomtatvány és a végrehajtást engedélyező, egységes okirat.

11 Az érintett személy egy adott nyelven történő tájékoztatásának kötelezettségét az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata is megerősítette (C-233/08. ügy, *Kyrian*, valamint C-34/17. ügy, *Donnellan*).

26. 2019. december 5-i következtetéseiben[12] az Európai Unió Tanácsa elismerte, hogy az EU–Norvégia megállapodás fontos lépést jelent az adóügyi információk harmadik országokkal történő cseréje szempontjából. Hangsúlyozta az uniós tagállamok és harmadik országok közötti ilyen együttműködések fontosságát az adócsalás elleni küzdelemben, és felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a **héa és a behajtás területén kölcsönös segítségnyújtási intézkedésekről szóló, más harmadik országokkal kötendő új megállapodások lehetőségeit**.

    A harmadik országokkal – különösen az elektronikus kereskedelemmel kapcsolatos adócsalások elleni küzdelem céljából – folytatott igazgatási együttműködésről szóló megállapodások részei a közelmúltban elfogadott, a behajtási stratégiát támogató méltányosabb és egyszerűbb adóztatásra irányuló bizottsági cselekvési tervben[13] felvázolt kezdeményezéseknek.

27. A kilépésről rendelkező megállapodásba[14] belefoglaltak a behajtásra irányuló segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezéseket, amelyek fenntartják annak lehetőségét, hogy a jelenlegi keretet továbbra is alkalmazzák **az Egyesült Királysággal jelenleg folytatott behajtásra irányuló segítségnyújtásra**.

    Az Európai Unió Tanácsa egyúttal felhatalmazta az Európai Bizottságot arra, hogy tárgyalásokat kezdjen egy új partnerségről az Egyesült Királysággal[15]. A tervezett partnerség többek között kiterjed az igazgatási együttműködésre és a kölcsönös segítségnyújtásra a vámokkal és hozzáadottérték-adóval (héával) kapcsolatos ügyekben, ideértve az információcserét a vám- és héacsalások elleni küzdelem érdekében, valamint az adókkal és vámokkal kapcsolatos követelések behajtásához szükséges kölcsönös segítségnyújtást is, a tárgyalási irányelvekben említettek szerint[16].

28. 2019 óta (Java formátumban[17]) **rendelkezésre állnak harmadik országok esetében használható elektronikus formanyomtatványok a behajtásra irányuló segítségnyújtás iránti megkereséshez**. Kezdetben ezeket a formanyomtatványokat úgy alakították ki, hogy azokat más harmadik országok esetében is lehet használni.

    Harmadik országokkal való együttműködést is elő lehet irányozni a jelenlegi adóbehajtásra irányuló segítségnyújtás iránti megkeresési formanyomtatvány felülvizsgálata esetén.

29. Végül az EU behajtási szakértői csoportja javasolta egy **uniós egyetértési nyilatkozat minta** kidolgozását a harmadik országokkal kötendő kétoldalú megállapodásokhoz. A bevált gyakorlatok megosztásán alapulva ezt a mintát a tagállamok felhasználhatnák a

---

12 Az Európai Számvevőszék 12/2019. különjelentéséről szóló, 2019. december 5-i 14682/19 tanácsi következtetések 15. pontja, „*E-kereskedelem: még számos kihívás vár megoldásra a héa- és vámbeszedés terén*”.

13 Az említett cselekvési terv 14. intézkedése, https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2020_tax_package_tax_action_plan_en.pdf

14 Megállapodás Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről (HL C 384I., 2019.11.12., 1. o.).

15 https://www.consilium.europa.eu/media/42737/st05870-en20.pdf

16 https://www.consilium.europa.eu/media/42736/st05870-ad01re03-en20.pdf

17 A központi megkeresési e-formanyomtatványok (eFCA) kapcsán megjegyezték, hogy ehhez informatikai kapcsolatra és a Bizottság által nyújtott támogatásra, valamint a részt vevő országoktól pénzügyi hozzájárulásra lenne szükség, amelyhez nemzetközi megállapodás szükséges (ahogy Norvégia esetében is).

harmadik országokkal megvalósuló behajtásra irányuló segítségnyújtás szervezéséhez az ilyen megállapodások végrehajtásának egyszerűsítése érdekében.

6. Általános következtetések és ajánlások

30. A **statisztikai adatok automatizált gyűjtése** hozzá fog járulni e statisztikák pontosságának javításához és a tagállamok adminisztratív terheinek csökkentéséhez.

    A Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy hatékonyan használják a statisztikai adatok automatizált gyűjtését, és az így összegyűjtött további adatokat vegyék bele a Bizottsághoz intézett éves jelentéseikbe.

31. Bár a behajtott összegek jelentősek, a jelentett problémák azt mutatják, hogy felmerülnek aggályok/kétségek egyes tagállamok behajtásra irányuló segítségnyújtási hajlandóságával vagy képességével kapcsolatban. A tagállamoknak jogi kötelességük, hogy **segítsék a többi tagállamot** az adókövetelések behajtásában, ezért e követelménynek a teljesítéséhez nemzeti szinten megfelelő intézkedéseket kell hozni.

32. Minden segítségnyújtás iránti megkeresésnek megfelelő nyomon követést kell biztosítani, és a feldolgozási időt jelentősen le kell rövidíteni. A tagállamoknak **elegendő emberi erőforrást, informatikai infrastruktúrát és informatikai eszközöket** kell fordítaniuk az adóbehajtásra irányuló segítségnyújtásra annak érdekében, hogy teljesítsék segítségnyújtási kötelezettségeiket és kezelni tudják az egyre növekvő számú segítségnyújtás iránti megkeresést. **A nemzeti szabályokat és adminisztratív gyakorlatokat úgy kell kidolgozni**, hogy az adóbehajtásért felelős hatóságok képesek legyenek ilyen segítséget nyújtani.

    A Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy szervezzenek belső ellenőrzést annak biztosítása érdekében, hogy a segítségnyújtás iránti megkereséseket hatékonyan teljesítsék, és hogy a megkeresett hatóságok világos és időszerű tájékoztatást nyújtsanak a megkereső hatóságoknak a segítségnyújtás iránti megkeresések teljesítéséről.

    A Bizottság felkéri az adóhatóságokat, hogy a behajtásra irányuló segítségnyújtás szabályainak be nem tartásának eseteit a megfelelő szinten jelentsék a tagállamokban, továbbá felkéri a tagállamokat, hogy ezeket a problémákat (egy korábbi szakaszban) terjesszék a többi tagállam és a Bizottság elé annak érdekében, hogy a többi tagállammal fennálló kapcsolatokban továbbra is meglévő problémákat proaktívabb és hatékonyabb módon lehessen kezelni.

33. Az **uniós adóbehajtásra irányuló segítségnyújtási keretrendszer számos kihívással néz szembe**: a behajtásra irányuló segítségnyújtás kérelmezéséhez és biztosításához szükséges eszközöket hozzá kell igazítani a behajtásra irányuló segítségnyújtás iránti növekvő igényhez, a gazdaság és a technológia legújabb fejleményeihez, valamint a jogi fejleményekhez, különös tekintettel az adóhátralékkal rendelkező adóalanyok jogainak tiszteletben tartására.

34. Fontos kérdés az uniós adóbehajtásra irányuló segítségnyújtási kerettel kapcsolatos **ismeretek és tudatosság növelése**. Már születtek intézkedéseket ezen ismeretek és tudatosság növelésére, de további intézkedésekre van szükség.

35. A Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy működjenek együtt a Bizottsággal ezen intézkedések proaktív módon és pozitív európai szellemben történő végrehajtása érdekében.